

Masakra w Langwedocji

11/12/2010 16:17 by Magdalena Struska

Masakra w Langwedocji

Nad Lwi± zatok± w kierunku p±n-zach, pocz±wszy od Marsylii rozci±ga si± stara prowincja Langwedocji.

Langwedocja w XIII w. mimo, Åe stanowi±a cz±Å¶ Francji, to jednak politycznie by±a niezale¿nym regionem-ksi±stwem, kt±rego kultura, j±zyk ,r±ne instytucje wi±cej mia±y wsp±lnych cech z Hiszpani± - kr±lestwami: Aragonii, Kastylii i Leonu ni± z sam± Francj±.

Ksi±stwem tym rz±dzi±y szlacheckie rody, z kt±rych najwieks± rol± odgrywali hrabiowie Tuluzy oraz pot±ny dom Trencavel±w.

W granicach Ksi±stwa rozkwita±a kultura o najwy¿szym stopniu rozwoju w ca±ym ±wczesnym chrze±cija±skim ±wiecie z wyj±tkiem Cesarstwa Bizantyjskiego, kt±re to ±wczesna Langwedocja przypomina±a pod bardzo wieloma wzgl±dami.

Obszar ten by± bardzo pr±ny gospodarczo, bogaty i handlowo stabilny.

W przeciwie±stwie do reszty Europy wielkim szacunkiem cieszy±a si± tu nauka.

W Ksi±stwie dzia±a±o szereg uczelni, w kt±rych nauczano literatury, s±awiono poezj±, matematyki, dyscyplin umy±owych, j±zyk±w klasycznych- studiowano arabski, grecki, hebrajski, kwit±a filozofia.

W Narbonne i Lunel powsta±y szko±y nauczaj±ce starodawnej ezoterycznej tradycji ±ydowskiej- Kaba±y.

Wi±kszo± tutejszej arystokracji by±a wszechstronnie wykszta±cona, a przede wszystkim umia±a pisa± i czyta±, podczas gdy wi±kszo± arystokrat±w pozosta±ej cz±±ci Europy nie potrafi±a nawet si± podpisa±. Langwedocja w owym czasie osi±gn±a tak wysoki rozw±j kulturalny jakiego Europa nie ujrza±a ponownie, a± do okresu Renesansu i w odr±nieniu od fanatycznej Europy obowi±zywa±a tu cywilizowana zasada: tolerancji religijnej, gdzie tak±e rozwija si± herezja ±redniowiecznego chrze±cija±stwa.

Doktryna Katar±w

Katarzy (gr .Katharis - czysty) byli lud±mi bardzo uduchowionymi wierzyli Åe duch by± czysty, a ±wiat fizyczny zosta± skalany.

Katarzy wyznawali doktryn± o reinkarnacji i uznawali Åe ±ski pierwiastek w religii.

W katarskich zborach byli kaznodzieje i nauczyciele obojga p±ci zwano ich parfait ±czyli doskonali.

W praktyce Katarzy g±osili kazania bez zezwolenia wy±wi±cania ksi±Åy, bez bogato dekorowanych ko±cio±w jak w Ko±ciele katolickim zazwyczaj byli prostymi nonkonformistami. Swe obrz±dy Ko±ci± nabo±stwa odprawiali zazwyczaj na ±onie natury, praktykowali tak±e medytacj±.

Prowadzili Åycie pe±ne wyj±tkowej pobo±no±ci i prostoty, stosowali regulacj± urodze± oraz surowo przestrzegali zakazu stosunk±w homoseksualnych.

Byli wegetarianami, z dozwoleniem spo±ywania ryb.

Odrzucali Ko±ci± katolicki odmawiaj±c racji bytu wszelkim hierarchiom ko±cielnym oraz wy±wieconym po±rednikom mi±dzy cz±owiekiem a Bogiem.

W miejsce ±wiary± pojmovanej z ±drugiej r±ki ± wprowadzili indywidualne , poznanie i przeÅycie o charakterze mistycznym ± religijnym jako do±wiadczenie osobiste.

Takie do±wiadczenie nosi±o nazw± z gr. gnosis - co oznacza±o poznanie.

Gnosis dla Katar±w by±o warto±ci± nadr±dn±, eliminuj±c± po±rednik±w na drodze do poznania Boga.

Katarzy byli dualistami, wierzyli nie w jednego Boga lecz w dw±ch ± jeden z nich by± to b±g mi±o±ci- w

bezielesnej formie, ¼rd³em czystego ducha nie skalany materi±.

Uwa¿ali, ¿e ca³y ¶wiat materialny pochodzi od boga z³ego- boga zbuntowanego.

Odrzucali sakramenty takie jak chrzest i komunie ¶w.

Rzym œ“ Roma op³ywaj±cy w bogactwa i zbytki by³ dla Katar³w uciele¶nieniem panowania œ“boga z³a na ziemi.

Katarzy zagro¿eniem dla Ko¶cio³a katolickiego ?

Ich gnostyczna doktryna i przekonania pozosta³y nieortodoksyjne w por³wnaniu z pogl±dami Rzymu.

W tym regionie Ko¶cio³³ rzymski nie cieszy³ si³a autorytetem, kt³ry wynika³ mi³dzy innymi z powodu upadku moralnego kleru.

Katarami w wi³kszo¶ci byli ludzie, kt³rzy znale¼li ucieczk³ od ortodoksyjnego katolicyzmu- surowo¶ci pokut, bezpodstawnych dogmat³w, ci³g³ych przejaw³w dominacji Ko¶cio³a rzymskiego oraz wytchnienie od nie maj±cych ko±ca dziesi³cin.

Kataryzm nie tylko opanowa³ tereny Langwedocji ale i wi³kszo¶¶ s±siednich prowincji w tak du¿ym stopniu, ¿e zacz±³ wypiera¶ katolicyzm.

W mniemaniu najwy¿szych w³adz ko¶cielnych ca³a Langwedocja œ¿zara¿ona by³a herezj± albige±sk±œ.

Z tego powodu w roku 1145 do Langwedocji wys³ano ¶wi³tego Bernarda, kt³ry mia³ g³osi¶ kazania przeciwko herezykom.

Gdy ju¿ przyby³ na miejsce okaza³o si³a, ¿e bardziej ni¿ herezja przerazi³ ¶w. Bernarda upadek moralny jego w³asnego Ko¶cio³a.

Heretycy, za¶ wywarli na nim bardzo korzystne wra¿enie co dobitnie wyrazi³ w swoich s³owach:

œ¿ Æadne kazania nie s± bardziej chrze¶cija±skie ni¿ ich -stwierdzi³-a ich obyczaje s± czysteœ.

Czego obawia³ si³a Papie¿ ?

Dlaczego dokonano tych wszystkich zniszcze± i spustosze±?

¶ Lecz strach Papie¿a przed Katarami wynika³ zupe³nie z czego innego bowiem powiadano o nich ¿e s± straznikami wielkiego ¶wi³tego Skarbu zwi±zanego ze staro¿ytn± i fantastyczn± wiedz±.

To w³a¶nie w Langwedocji w VIIIw powsta³o ¿ydowskie Kr³lestwo Septymanii i tam kultywowana by³a stara tradycja Æazarza (Szymona Gorliwego) zar³wno Katarzy podobnie te¿ i templariusze wykazywali niezwyk³± tolerancj³ wobec kultur islamskiej i ¿ydowskiej.

Przestrzegali te¿ zasady r³wno¶ci p³ci i szczeg³lnie za to prze¶ladowa³a ich papieska inkwizycja.(Formalnie utworzona w 1233)r.

Spogl±daj±cc w przesz³o¶¶ kult Katarski by³ najmniej gro¼ny spo¶ród innych sekt Europy.

¶ A mimo tego papie¿ skierowa³ swe armie na ten lud pod pretekstem ¶w, misji by dokona¶ czystek.

Papieski edykt unicestwiaj±cy mia³ g³³bszy wyd¼wi³k odni³s³ si³a bowiem nie tylko do Katar³w r³wnie¿ do os³b ich wspieraj±cych oraz zwyk³ych ludzi, kt³rzy zamieszkiwali te tereny.

Końciła się znalazł wreszcie pretekst 14.01.1208 roku zamordowano w Langwedocji jednego z papieskich legatów (prawdopodobnie zabójcy nie mieli nic wspólnego z Katrami).

W roku 1208 papież Innocenty III upomniał mieszkańców Langwedocji, że ich zachowanie nie jest chrześcijańskie

Rok później pod władzą Szymona de Montfort papieska armia licząca 30 000 żołnierzy wkroczyła na tereny Langwedocji.

Papież ogłosił Krucjatę

Mimo, iż szaty papieskiego wojska zdobił czerwony krzyż ich celem było zniszczyć ascetyczną sektę Katarów (tzw. czystych) ; którzy według Króla Francji Filipa II i jego popiecznika papieża byli heretykami.

W tej sprawie wspomagał papieża fanatyk z Hiszpanii Dominik Guzman, którego tak dalece przepełniła nienawiść i wściekłość do herezji, że w roku 1216 założył zakon zwany dominikańskim. A ci z kolei w roku 1233 stworzyli niechlubną instytucję zwaną „Wiata Inkwizycji”.

W roku 1218 podczas oblężenia Tuluzy zginął Szymon de Montfort nadzorujący militarne działania z ramienia Papieża.

Masakra pochłonęła dziesiątki tysięcy ofiar i trwała ponad 35 lat.

Ludobójstwo z polecenia Papieża dotknęło nie tylko samych Katarów ale wielu ludzi ich wspomagających lub choćby zamieszkujących tereny Langwedocji.

Nakazano cofnąć wszelką pomoc i poparcie dla wyjątków, których również wymordowano.

Do roku 1243 najeźdźcy zdobyli niemal wszystkie twierdze i punkty oporu, wybito ludność miast i wiosek, w samym tylko miasteczku Beziers wycięto w pień co najmniej 15 tysięcy mężczyzn, kobiet i Dzieci. Wiele osób wymordowano w sanktuarium Końcio.

Fanatyzm i okrucieństwo Watykanu zilustrował przytoczone wówczas słowa wysłannika papieża Innocentego III Cyt.: „Pewien oficer zapytał wysłannika papieża jak odróżnić heretyków od wyznawców prawdziwej wiary, usłyszał „Zabijcie wszystkich Bóg rozpozna swoich”

Masakra w Langwedocji zwana również Krucjatą przeciwko Albigenom- ponoć od pobliskiego miasta Albi.

Albi to odmiana staro-europejskiego słowa ylbi (elf iński).

Należy tutaj wspomnieć, że Katarzy nazywali mesjanistów sangreal „Albi gens” co oznaczało „Ród Elfów”.

Krucjata była tym okrutniejsza, że do niej nawoływał sam papież, nagrodził za udział w niej był odpust zupełny, miejsce w raju, oraz wszystkie sprawy jakie udało się zabrać.

Kulminacyjny punkt Rzezi w Langwedocji dopełniła się w twierdzy Montsegur gdy w roku 1244 ponad 200 zakonników przywiązano do stosów i spalono żywcem. Wszystko to papieska armia czyniła na rozkaz Papieża, którzy uważała, że czyni w imię Boga.

Samo zdobycie cytadeli zajęło ponad 10 miesięcy.

Oblegających było ponad 10 000 tys, usiłowali oni otoczyć górami i odciąć obrońców od pomocy i zaopiekowaniem.

Jednak udawało się wspomaganym Montegur dostarczać zaopatrzenie na ich przetrwanie i obronę twierdzy.

Na trzy miesiące przed upadkiem Montegur w miesiącu styczniu 1244 roku udało się uciec z niej dwóm
doskonalszym - według relacji wiarygodnych świadków zabrali oni ze sobą głównie czyste złoto i majątku Katarów w postaci monet, srebra i żółta.

Skarby najpierw przetransportowano do górskiej pieczary, a następnie do jakiegoś Zamku warownego, po czym zaginęły po nich śladem..

W dniu 1 Marca 1244 roku skapitulowała Twierdza Montsegur.

W tym czasie obrońcy liczyli około 400 osób - w tym około 150-200 doskonalszych resztkę stanowili giermkowie, rycerze, żołnierze oraz ich rodziny.

Najbardziej przedłożyli im zadziwiająco dogodny warunki kapitulacji-zgodnie na opuszczenie twierdzy z całym dobytkiem, lekką pokutę, darowanie dotychczasowych zbrodni.

Był to nadzwyczaj wyrafinowany i podstawny plan Watykan bowiem podejrzewał (z legend, ze słyszenia), że w Twierdzy ukryto coś ważnego, co by zatrzęsło podwalinami Kościoła Rzymskiego.

Aby rozważyć warunki obrońcy cytadeli za zgodą dwutygodniowego rozejmu z zaprzestaniem działań wojennych na co napastnicy wyrazili zgodę, natomiast w zamian za to obrońcy dobrowolnie zaproponowali zakładników. Uzgodniono również, że jakkolwiek próba ucieczki z fortecy zakończy się straceniem zakładników.

W dniu 15 marca 1244 roku wygasł rozejm.

Następnego dnia o świcie ponad dwustu doskonalszych zostało brutalnie wywleczonych z Twierdzy. Jeden z nich nie wyparł się swej wiary.

Wzniesiono jeden stos u podnóżka góry i spalono żywcem wszystkich razem.

Pozostali uwięzieni w murach Montsegur musieli na to patrzeć!

Pomimo, tak ogromnego ryzyka udało się obrońcom udać się ukryć w fortecy - Czterech Doskonalszych, którzy w nocy z 16 na 17 marca 1244 roku w towarzystwie przewodnika dokonali ucieczki.

Zeszli zachodni pionowcami, zawieszeni na linach opuszczają się na kańdym z uskoków ponad 100 metrów.

Pytanie: Co chcieli osiągnąć! tak ryzykowną i śmiertelną ucieczką? Która stanowiła wielkie zagrożenie dla życia pozostałej w twierdzy załogi i zakładników.

Podanie głosi, że czterech uciekinierzy z Twierdzy Montegur zabrali ze sobą niezwykle cenny skarb Katarów. Nie mogło to być złoto ani kosztowności bo zostały one wyniesione trzy miesiące wcześniej.

Wskazówka; na jeden dzień przed wygaśnięciem rozejmu dnia 14 marca 1244 roku w Montsegur odbyło się jakieś spotkanie.

Pytanie: Czy skarb wyniesiony w nocy z 16-17 był niezbędnym dla spotkania w dniu 14 marca? I dlaczego nie wyniesiono go wcześniej?

Czy był to dowód na to że Jezus przeżył ukrzyżowanie?

Czy jakaś relikwia była manuskryptem?

Watykan

<http://watykan.andrzejstruski.com>

W kaŹdym bÅdÅ¼ razie byÅ³o to coÅ¶ tak bardzo waŹnego, co zmieniÅ³o by caÅ³kowicie punkt widzenia ludzi i zniszczyÅ³o by podwaliny Rzymskiego KoÅ¶cioÅ³a Katolickiego.

Punkt Zapalny

Wiarygodne Å¼rÅ³dÅ³a donoszÅ±, Å¼e Katarzy mieli zwiÅ±zki ze szczegÅ³lnÅ± staroÅ¼ytnÅ± wiedzÅ± i Å¼e przechowywali niewyczerpalny skarb, ktÅ³ry siÅ³ga dalej niÅ¼ korzenie chrzeÅ¶cijaÅ±stwa doprowadziÅ³ Rzym do jednego wniosku:

Tablice Åwiadectwa, Arka ,rÅ³kopy jerozolimskie, albo dowÅ³d na to, Å¼e Jezus przeÅ¼yÅ³ ukrzyŹowanie, Å¼e Maria Magdalena byÅ³a matkÅ± dzieci Jezusa, a rÅ³d desposynii nie wyginÅ± i Å¼yje - muszÅ± byÅ¶ ukryte w Langwedocji.

Cyt. â€”To wystarczyÅ³o do zniszczenia fundamentalnych koncepcji ortodoksyjnego KoÅ¶cioÅ³a rzymskiego. Å Zdesperowany i fanatyczny reŹim widziaÅ³ tylko jedno rozwÅ±zanie -padÅ³y wiÅ³c sÅ³owa :

"ZABIÅ¶ ICH WSZYSTKICH! â€” Å

ZebraÅ³a i opracowaÅ³a na podstawie Å¼rÅ³deÅ³ {bibliografia poniÅ¼ej}.

ZbiorÅ³ wÅ³asnych i Å¼rÅ³deÅ³ internetowych [zdj.] Magdalena Struska.

Å© **Magdalena Struska** PowyÅ¼szy tekst jest tekstem autorskim.

Kopiowanie, rozpowszechnianie tylko za zgodÅ± autora tekstu.

cytaty zaciÅ³niete z bloodline of the holy grail - wyd.amber oraz the Holy Blood and the HolyGrail wyd.ksiÅ¼ka i Wiedza Å